

N:o 18.

Af Herr Ivar Månsson: Angående underdånig skrifvelse till Kongl. Majt om befrielse för vissa kyrkor inom Lunds stift att aflemna spanmål eller s. k. gratialtionde till kyrkan i Landskrona.

Sedan medlet af sjuttonde århundradet har Landskrona stads kyrka erhållit utaf en del andra kringliggande kyrkors tionde årligen tjugu tunnor spanmål, bestående af hälften råg och hälften korn, hvilken spanmål troligen blifvit henne tillerkänd därför att hon då var i ett särdeles dåligt och utblottadt tillstånd samt stadens oförmåga att kunna densamma uppehålla.

Till en början efter detta stadgande visar det sig ur handlingar, att denna spanmål utgått, fastän olika för hvarje år, från Örja, Asmundtorp, Tofta, Wadensjö, Qvistofta, Glumslöfs, Billeberga och Sireköpinge kyrkors medel, ända till år 1746, då Konungens Befallningshafvande i Malmö frikände vissa af dessa och i stället befallde att denna spanmål skulle derefter, till dess annorlunda förordnades, aflemnas från Vestra Karaby, Norrhvidinge, Örja, Asmundtorp och Stora Harrie kyrkor. Här af synes, att skyldigheten för aflemnandet af denna spanmål från början ej var oföränderlig. Emellertid hafva de sist uppräknade fem kyrkorna i vida öfver ett helt sekel måst aflemna detta quantum spanmål till Landskrona kyrka, oaktadt denna senare sedan många år varit i ett särdeles godt och prydligt skick, hvartill kommer att den egt och eger ett ej så obetydligt kapital till sin disposition.

Ett dylikt handlingssätt, att taga ifrån ett samhälle och gifva åt ett annat, i stället för att låta hela staten bidraga till behöfvandes hjälp, var naturligtvis oriktigt från början, men ännu oriktigare har det blifvit under tidernas lopp derigenom, att så väl Landskrona kyrka som stad vuxit upp i ett allt mer och mer blomstrande tillstånd, då deremot flera

af kyrkorna, som aflemna denna så kallade gratialtionde, äro i ganska knappa vilkor. Dessa jemte andra förhållanden vill jag försöka närmare visa genom att till det Utskott, dit denna motion blir remitterad, få aflemna utdrag ur de särskilda kyrkornas räkenskaper jemte öfriga handlingar, som kunna vara i ärendet upplysande.

Med anledning af hvad jag nu anført anhåller jag vördsammast, att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t befria Vestra Karaby, Norrhvidinge, Örja, Asmundtorp och Stora Harrie kyrkor inom Lunds stift ifrån att hädanefters aflemna spanmål, eller så kallad gratialtionde, till Landskrona kyrka.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm i Januari 1875.

Ivar Månsson.

N:o 19.

Af Herr Ivar Månsson: Angående underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t om vidtagande af åtgärder i syfte att upptagandet af kollekt- och stamboksmedel måtte upphöra.

Sedan gammalt har det varit öfligt att, för kyrkors uppehälle eller ombyggnad, för läroverks och lasarets samt äfven för enskilda personers understöd m. m. upptaga kollekt- och stamboksmedel i rikets kyrkor eller församlingar till dem som deraf varit i behof och erhållit Kongl. Maj:ts tillåtelse att sådana medel få upptaga. Men då detta numera ej öfverensstämmer med det senare bildade begreppet om aflemnandet af allmänna eller enskilda bidrag; och då, särdeles på de ställen der klockaren under gudstjensten går omkring med hafven för insamlandet af dessa